

MİMARLAR

Sayı 24 10 Ekim 2003

Mimarlar Odası Ankara Şubesi ve Mimarlar Derneği 1927,
Mimarlık Balosunu şereflendiren sayın davetlilerine teşekkür
eder, neşeli bir gece diler.

Baş Köşe: Balo Nedir?

Çetin Ünalın

Bu gün mimarları bir araya getiren bu balo en az yarım asırı, belki de bir asırı aşan bir gelenek. Balo Gazetesi'nin ilk sayısı ise Ankara'da ilk defa tam 55 yıl önce çıkmıştı.

Bilindiği gibi yurdumuzda mimar ünvanı ile mezun veren ilk okul Sanayi-i Nefise, daha sonraki adıyla Güzel Sanatlar Akademisi' dir. Ancak 1940' lı yılların sonlarına doğru İstanbul Teknik Üniveristesi bağımsız bir mimarlık fakültesi kurmuştur. Bu nedenle 1954 yılında TMMOB Kanunun yasalaşması ile kurulan Mimarlar Odası öncesi tüm mimarların örgütü olan Türk Yüksek Mimarlar Birliği' nin kurucuları ve 1945' li yıllara kadar tüm kadroları Güzel Sanatlar Akademisi mezunlarıdır.

Bu kadrolar okul yıllarında edindikleri Akademinin kuruluşunun kutlanması geleneğini Birlik' e de taşımışlar, balolarla, yemeklerle bu geleneği sürdürmüşlerdir. Baloların adı “Güzel Sanatlar Birliği Balosu” yemeklerin adı da “3 Mart Yemeği” idi. 3 Mart, Akademinin kuruluş günüdür.

Önce mimarları bir sosyal olay etrafında buluşturmayı amaçlayan bu girişim giderek Birlik'e büyük maddi katkılar da sağlayan bir faaliyet olmuştur. İstanbul, Ankara ve İzmir' de bu kutlamalar ayrı ayrı yapılmıştır. Ancak İstanbul' da bu organizasyonun başını Akademi'nin kendisi çekmektedir ve bu nedenle İstanbul Şubesi' ne bu kutlamalardan daha küçük bir pay düşmektedir. İzmir ve Ankara Şubeleri ise organizasyonu bizzat kendisi yapmaktadır. Ankara'nın tüm gelirlerin %70' e yakını bu toplantılardan elde edilmektedir. Bu gün Mimarlar Odasının bulunduğu binanın yerinde bulunan Konur Sokak'daki merkez binası bu gelirler ve bağışlar ile alınmıştır denilebilir.

Zamanla balolar bu şehirlerde Birlik sınırlarını aşmış, şehrin en gözde faaliyetleri haline gelmiştir. Ankara' da Bakanlar, milletvekilleri, resmi kuruluş yetkilileri ve şehrin ileri gelenleri bu balolara katılırlardı. Bu bir anlamda yönetimin teknik elemanlara ne kadar önem verdiklerinin gösterilmesi biçimiydi. Cumhuriyetin ilk yıllarında biraz da batılılaşmanın bir göstergesi olarak Cumhuriyet Balolarının yapıldığı, bizzat Atatürk' ün bu balolara katılarak dans ettiği de bilinir.

Bazen 3 Mart yemekleri ile, balo birleştirilir, bazen de ayrı ayrı kutlanırdı. Türk Yüksek Mimarlar Birliği Merkez karar defterleri bu konuda alınmış kararlarla doludur. Bu kararlardan Ankara için onbeş, yirmi kişilik bir grubun yaklaşık iki ay çalıştığı anlaşılmaktadır. Dernek üyelerinin eşleri de bu çalışmaların ayrılmaz parçalarıdır. Bu sosyal olaylar çerçevesinde eşler de o kadar Birlik' le içiçedirler ki, bir Genel Kurul' da üye eşlerinin de Birlik' e üye olması resmen önerilmiştir.

Devamı 2. sayfada

29 yıl aradan sonra çıkan ilk “Balo” gazetesini hazırlama onuru bizim oldu. Bu 24. sayıyı, 1948 yılından başlayarak yaklaşık 20 yıl boyunca her sayıyı yapan, Nizamettin Doğu ve İsmet Barutcu'ya ithaf ediyoruz. Onların izinden giderek, onların gazetelerini örnek alarak çalıştık ve içeriği de büyük oranda o gazetelerden biraraya getirdik.

Yazıları ve fikirleri ile destek olan Çetin Ünalın'a, Ayşegül Çelik'e, Aktan Acar'a, Emir Musevi'ye, Gözdem Üner Tubay'a, Faruk Şahin'e ve Kaan Özer'e çok teşekkür ederiz.

Selda Bancı, Gülnur Güvenç, Arif Şentek

Mimarlar için Balo Tasarımı:

Mimarlar Odası, Üniversiteler ve Bağımsız Mimarların birlikte bir balo yapma fikri ile başladı bütün hikaye. Öncelikle geçmiş baloların incelendiği örnek çalışmalar yapıldı ve balo kavramının etimolojik kökenine bakıldı. Balo kavramının yer ile ne düzeyde nasıl örtüştüğü üzerine tartışmalar yapıldı. Mimarların biraraya gelmesinin gerekli olmadığı düşünen bir mimar kınanarak komisyondan çıkartıldı.

Balo modeli üzerinden bir mimarlık teorisi, mimarlık örgütlenmesi ve bir eğitim reformu öngören bir grup mimar ise sürece yabancılaştıkları savıyla toplantıyı terk ettiler. Bir balo yapılması konusunda kararlı olan ekip ise yılmadan çalışmalarını sürdürdüler. Nerede, ne zaman, kimlerle, hangi müzik ve yemekle bir araya gelineceği üzerine uzun uzun konuştular. Yarışmacılar ve projeciler teslim tarihlerini ve şantiyelerini, odacılar Mars'ta yapılacak Danışma Kurulu'nu, akademisyenler alınacak puanları öne sürerek kendi programlarını dayatmaya çalıştılar. Yer konusunda çıkan biçim/söylem tartışmaları bir ara çalışmaları çıkmaza soktuysa da, tecrübeli bir mimar-akademisyen ağabeyin aynı mekan üzerine yazdığı üç ayrı söylem herkesi memnun edecek bir karar çıkmasında faydalı oldu.

Müzik konusunda tartışma çok uzamadı. Üyeler 3 kadehten sonra Tarkan'a bile tahammül edilebileceği, zaten sürecin de kaçınılmaz olarak Ankaralı Çekirge ile sonlanacağını konusunda hemfikir oldiler. İçinde alkol bulunan her türlü sıvı açık kabul ve taktir gördü ama bardakların tasarlanması gerektiğinin, ama çok da tasarlanmış gibi görünmemesi gerektiğinin altı çizildi. Masalar ve masa örtüleri ciddi bir bölünmeye sebep oldu. Uzun ve koyu renkli örtüleri 4 bacaklı kare masalara örtmek isteyen grup, tek bacaklı yuvarlak masa ve açık renk örtü tercih eden grubu post-modern seçmecilikle suçladı. Suçlanan grup toplantıyı terk etti. İstanbullu bir grup mimar yanlarında getirdikleri uzun bacaklı Philip Starck tabureleri ile araya nasıl karıştığı anlaşılamayan ve Köy meydanı dekoru önünde bağdaş kurulmasını öneren emekli TRT spikerini kovaladılar. Davetiyelerin hazırlanmasını üstlenen ekip, kırmızı kare zemin üzerine siyah yazılı tasarımın, matbaadan yaldızlı dikdörtgen aydinger üzerine çiçekli süslemelerle gelmesi üzerine Datça'da meyhane açmak için komisyondan ayrıldılar. Dağıtımı üstlenen mimarlık öğrencilerinin davetiyeleri kağıttan kule yapma projelerinde kullandıkları kalanları ile de sevgililerine lamba, masalarına kalemlik vs. yaptıkları bildirildi.

Bu arada Oda'dan bir grubun idari mahkemeden aldığı balo çalışmaları için yürütmeyi durdurma kararı komisyonda şok etkisi yarattı. Danıştay'a başvurulmasına, ne yapsak kardır, az olsun bizim olsun anlayışı ile sürece hız verilmesine karar verildi. Bu doğrultuda ihaleye çıkartılan Balo bir müteahhitlik firması tarafından üstlenildi. Balo Gecesine katılan mimarların, üstlenicinin “mimari açıdan daha dolgun, daha güzel oldu” diyerek salonu köprülü kavşağa çevirdiği, baloyu da Tabipler Birliği'ne verdiği görüldü.

Aktan Acar

Emir Musevi

Lokalimizin çatal kaşıkları biraz ağırmış!

“Balo Nedir?” devam, baş tarafı 1. sayfada

Bu baloların ayrılmaz parçalarından biri balo gazeteleridir. Bu dergilerde mimarlar birbirlerini ve devrin şartlarını, mizahi bir üslup içinde eleştirirlerdi. Ankara’da çıkan Balo Dergileri 1948 ile 1975 yılları arasında yirmiş beş sayı yayınlanmıştır. Derginin adı 1964’ e kadar “Güzel Sanatlar Dergisi” 1964, 1967 yılları arasında “3 Mart” 1969’ dan sonra “Mimarlar” olmuştur. Dergiler para ile satılır buradan gelen gelir de Birlik bütçesine katkı olurdu. Dergilere konulmak üzere karakatür yarışmaları düzenlenir, bu karakatürler satın alınarak değerlendirilirdi. Türk Yüksek Mimarlar Birliği’nin devamı olan Mimarlar Derneği 1927 hayırlı bir iş yaparak bu dergileri tıpkı basım yöntemi ile çoğaltarak isteyenlerin edinmelerini sağlamış, kayıp olup gitmelerini önlemiştir. Çünkü bu dergiler yayınlandıkları dönemin ve mimarların örgütlenme çabalarının birer belgesidir de.

Balolar Ankara Palas, Süreyya, Bulvar Palas gibi Ankara’ nın en seçkin salonlarında yapılrđı. Mimarlık Dergisinden çıkan, 1947 Yılı Ankara Balosu’nu haberinden, balonun tafsilatını takip edelim.

“ Güzel Sanatlar Balosu,

Güzel Sanatlar Akademisinin 65 inci kuruluş yıl dönümü dolayısıyla Türk Yüksek Mimarlar Birliği tarafından Ankara Palas salonlarında tertip edilen Güzel Sanatlar Balosu seçkin bir davetli kitlesinin bulunuşu ile, neşeli bir hava içinde sabaha kadar devam etti.

Bayındırlık Bakanı Cevdet Kerim İncedayı, milletvekilleri, Bayındırlık ve Milli Eğitim Bakanlığı ileri gelenleri, konservatuar sanatkarları, üniversite profesörleri

baloya şeref vermiş bulunuyorlar. Zengin ve göz alıcı renklerle süslü tuvaletler geceye ışık ve hülya ile karışık bir özellik veriyor. İyi hazırlanmış bir programın başarı ile tatbikatı gönül ferahlığı ile takip ediliyor.

Şadan Candar, Mithat Fenmen ve Orhan Borar’ ın piyano ve şan konseri zevkle dinlendi. Nihat Esengin ve Darvaş’ın idare ettikleri iki ayrı caz münavebe ile geceye neşe dağıtıyor. Çiftler daha kıvrak dönüyor, bayan Sevinc’ in güzel sesi ile caza katılımı da dans edenleri hayli coşturuyor.

Bir aralık tertip heyetinin hazırladığı Güzel Sanatlar Balo Gazetesi dağıtıldı. Sanat ve mimarlıkla ilgili güzel yazılar, şen fıkralar, şakalar, şiirler, kasideler davetlileri güldürdü, düşündürdü, oyaladı.

Piyango, Atatürk ve İnönü maskları, yağlı boya tablolar, güzel sanatlar dergileri, mimari resimler, gümüş takımlar, vazolar vesaire çeşitli sanat hediyeleri dağıtılarak, gecenin hususiyeti belirtildi.

Eğlence, neşe sabaha kadar sıcak, samimi,

temiz bir çevre içinde, daima gönüllerde yaşayacak şekilde devam etti. Hepimize güzel bir gece geçirten balo tertip heyetini tebrik ederiz. (Mimarlık 1947, Sayı 3/4)

Dernek yapısı ile bir aile ortamında, dar bir çerçevede çalışmalarını sürdüren Türk Yüksek Mimarlar Birliği’nin, yaygın bir üye altyapısı, kanunla güçlendirilmiş çeşitli konularda faaliyet gösteren Oda’ların kurulması ile güç kayıp etmesi ile yetmişli ve daha sonraki yıllarda yapılan baloların eski havası yoktur. Balolar bir anlamda zamana yenik düşmüştür.

1969 yılı Balosunun gazetesini çıkarmak görevi verilen (C.B)’nin, geçmiş sayıları inceleyince dile getirdiği isyanı ile, daha güzel bir Cumhuriyet Türkiye’sinin oluşum mücadelelerine omuz verebilen Cumhuriyet Mimarların’ı anarak onlara teşekkürlerimizi sunalım.

“18. sayıyı çıkarmak görevi bana verildiğinde geçmiş sayıları görmek istedim bir kez. Getirdi Kemal efendi. Her sayısından üçer beşer dizilmişler bir dosya içinde....

Dosyadaki en eski gazetenin yılı 1948, sayısı yazılmamış, 1 olsa gerek. Boyu elinizdekiğin boyu, rengi sararmış. Yazanı, çizeni,yapanı, edeni: N.D.

1952 de sayı 5; çıkaranlar N.D., İ.B. (Nizamettin Doğu, İsmet Barutçu)

1953 de 6.,

1954 de 7.sayıların yazanı, çizeni, neredeyse dizeni basanı N.D. hep N.D.

1955, 1956 da 8., 9. sayılarda N.D., İ.B.

1957 onuncu sayının başlığının altında şunlar dizili:

“ Bu sayıdaki yazıları hazırlayan : Kelleyi koltuğa almış yazı işleri müdürü malum N.D.”

1958 onbirinci sayı N.D., İ.B.

1959 başlık altını birlikte okuyalım:N.D.

1960 da 13,

1962 de 14 sayılar, N.D., İ.B.

1963 de 15. sayının gene herşeyi N.D.

1964 de 16. sayı. Bu sayıya dek gazetenin adı “Güzel Sanatlar” iken, Güzel Sanatlar sözlüğünün kapsamına girenler arasındaki, sözüm ona var olması gerekli duyuş birliğinin, davranış birliğinin iki yakası bir aray getirilemeyip, mimarlar yalnız kaldıkları için, bu ad değiştirilerek “3 Mart” oluyor.

Yıllar değişiyor, sayılar değişiyor, gazete adları değişiyor, yalnız, evet yalnız N.D, İ.B. değişmiyor. Değişmiyen N.D. bir of çekiyor 16. sayıda. 16 sayı bir rapordur. “Kırk yılın raporu”

1967 yılının 17. sayısında (sayı yazılmamış yerine unuttuk yazılmış) 40 yıllık rapora karşın gene değişen bir yeri yok işin, gene N.D. gene İ.B. sürüklüyorlar.

Hep böylemidir bu? Toplumda bir dizi kişiler, daha çok mu sorumluluk duygusu taşırlar. Böyle bir gazetenin, Türk Mimarlar Birliğine kazandıracağı üç-beş kuruş, onun ayakta kalmasını sağlayacak etkenlerden biri olacak, aman bir güzel gelenek bozulmayacak diye, yalnızca bir iki kişi çırpınır da ötekiler kıyıda mı kalırlar?

Elinizdeki 18. sayının adını da biz değiştirdik. “Mimarlar” dedik. Hangi öğrenim kaynağından gelinirse gelinsin, Mimarlar” adı altında toplanılsın istedik.

Başına gene N.D., İ.B. adlarını koyduk. N.D., İ.B. “cismani varlık” larıyla artık aramızda değiller, gelin görün ki, bu sayının da çıkmasının nedeni gene onlara saygı, sevgi, kadirbilirlik.

Bundan sonrakiler de öyle olacaktır sanırım” (Mimarlar 1969, sayı 17) •

MİMARLIK SÖZLÜĞÜ

Giriş Duygusu: Ön kapı büyük ve uzak

İnsan Ölçeği: 20 metreden alçak yapı

Çapraz Aks: Düz aks sistemiyle proje çok sıkıcı oluyor

Yaya Yönelimli: Yeterince park yeri yok

Bağlamsalcılık: Çevrede mimarın yıktırmayı beceremediği çok bina var

Teorik: Aklı başında kimsenin inşa etmeye kalkmayacağı tasarım

Az çoktur: Mimarın aklına bişey gelmiyor

Uluslararası stil: Hiçbir ülkenin sorumluluğu üstlenmeyeceği stil

Deonstruktivist: Buldozer inşaatın içine dalmış ve sonucu beğenmişler

DOKTOR TAVSİYESİ

N. Ç. doktora dert yanıyor:

- Bir iki yıldır doktor bey, kocamda tuhaf bir hal var.

- Ne gibi hanımefendi?

- Ne bileyim, her gece sayıklıyor.

- Neler söylüyor?

- Hangi birini saysam? Birbirini tutmayan sözler...

Mesela en çok; bülten, lokal, ATO, denetim, vize, bütçe, İ. Melih, hadi Şekibe, yapma Sercihan, neredesin Ebabekir gibi birbirini tutmayan şeyler, çok merak ediyorum doktor bey...

- Merak etmeyin, kocanız akşamları çok yiyor sanırım, bir de monoton bir hayatı olsa gerek...

- Pekala ne yapalım doktor bey?

- Bir kere az yesinler, sonra biraz da oyalanmak, avunmak için tavsiye ederim, kendine biraz meşgaleler bulsun.

- !!!

BİR ANKETİN NETİCESİ

“Bina plânlarını kim çizer?” başlığı ile memleket çapında açtığımız ankete 1000 kişiden gelen cevaplar tasnif edilerek aşağıdaki netice alınmıştır :

395 kişi, bina plânını	Kalfa	çizer diyor.
223 ” ” ”	Mühendis	” ”
102 ” ” ”	Usta	” ”
78 ” ” ”	İnsan kendi	” ”
52 ” ” ”	Vali Bey	” ”
43 ” ” ”	Belediye Reisi	” ”
39 ” ” ”	Malsahibinin karısı	” ”
26 ” ” ”	Ressam	” ”
15 ”	plân ne demektir diye soruyor.	
10 ”	plân istemez, evi görüp beğenir alırım diyor.	
8 ”	bina plânını mecmualardan alırlar diyor.	
5 ”	bina plânını Sağlık Müdürü çizer diyor.	
3 ” ” ”	Bizim İmam	” ”
1 ” ” ”	galiba Mimar	” ”

ANIN TADI

“Balo” fikrine odaklanarak bir yazı yazmak harika olacak. Son günlerde elimi, savaşı, sivil siyaset, yangın, belediye gibi lezzetsiz ve beş benzemez konudan çekemedim bir türlü. İçinde yaşadığımız zamanda “balo” için yazmak ayrıcalığını yakalamak kolay değil. Bunun için yetkililere teşekkür ederim. Zira, yazıya başladığım bu anda bile içim kıpır kıpır.

Ama keşke şöyle 15-16 yaşlarında olsaydım. O zaman hiçbir kaygı duymadan bol bol ateşböceklerinden, geçmişin dilini konuşan yıldız perilerden, sabaha karşı uyanan çiy damlalarından bahsedebilirdim. Balo dediğin, perisiz, yıldızsız olur mu hiç? İnsanın aklına hemen yağmurlu, serin sokaklar geliyor.

Ne var ki kemali yaşlarımızın baloları aynı sokağa açılmıyor. Anlamlar kargaşası, kişiler labirenti, parasal kıskaklar ve kendini ifade etme bozkırları içinde demir ökçe, demir asa...

Sadece “balo” için değil ne yazık ki, karşımıza çıkan, (kimi kez yanımızda bitiveren icadından bile habersiz olduğumuz) kavramların tümünde geçerli bu. Epeydir her nasıl oluyorsa, söylediklerim, söylemek istediklerimi kastetmiyor bir türlü. Üstelik kastettiğimiz anlamlarla, anladığımız anlamların arası giderek daha da açılıyor, olacak iş mi? Elif’i mertek sanmaktan daha acıklı olan bu durumu inandırıcı bulmayanlara, geçen ay, kareli, A4, telli bloknot aramak için yollara düşüşümü anlatabilirim... Kırtasiyedeki insanlarla şöyle konuşmalar geçiyor aramızda:

-İyi günler, kareli, A4, bloknot var mı acaba? Yalnız telli olacak.

-Var, ama bizdekiler çizgili, bir de teli yok. İnsan duraksıyor birden. İsteğimi, ihtiyacımı daha yalın, daha net anlatmak kabil mi diye düşünüyor anlamsızca. Üstelik bu yanıtın çeşitleri de mevcut: “Var ama A4 değil” diye başlayıp, “var da şu an elimizde yok” a uzanan upuzun bir kombinasyon yapabiliyor kırtasiyedekiler. Niyeyse kimse çıkıp delikanlıca “yok kardeşim” demiyor. Çeşitli kırtasiyelerde, çeşitli kimselerle boş boş konuşup, sonra da boş boş bakışıp duruyoruz.

Aynı dile hapsolup da anlaşmamak böyle bir şey işte. Bir türlü birbirimizin dilinden anlamıyoruz. Bana sorarsanız, nedeni belli. İlgi, sevgi, tolerans gibi bizi birbirimize yakın kılan şeyler giderek azalıyor. İşin aslı ilgi, sevgi, tolerans gibi şeyler, tıpkı kurbağa bacağı ya da safran tohumu, kırık nazarlık gibi, iyi bir büyüün olmazsa olmaz malzemeleri...

Bakalım bu gece büyü tutacak mı? Muhtemelen güzel bir salonda buluşan bir sürü güzel insan olacak. Fakat pek azı birbirini görmenin, birlikte iyi bir şeyler yapmanın, düşlemenin, beraber olmanın tadını çıkaracak. Çoğunluğun, çocukça, romantik, sığ bulacağı şeyleri artarda dizdiğimin farkındayım. Önce balo dedim, sonra büyü... sonra anlamak, anlaşmamak, kavram, bloknot... Bunların revaçta olan sözcüklerden sayılmadığını bilsem de, yazacağım mecburen... Gazetenin ak saçlı ukalası olmak gibi bir niyetim yok ama, aklıma şairin sözleri geliyor:

İçelim...

Bir gün ikimizden birimiz

İçmek veya doldurmak için

Burada olmayabiliriz...

Anın tadıyla kalın...

Ayşegül Çelik

Son Balo’nun Güzelleri

Geçmiş zaman olur ki...

YÜKSEK MİMAR AHMET YAPICI 52. KATTAN DÜŞERKEN

Sanatçıların diğer meslekleri ve meslek adamlarını nasıl gördükleri ilginç ipuçları verir. Örneğin, sinema filmlerinde veya romanlardaki mimar tiplerinin, gerçek hayattan da bazı öğeler taşıdığı açıktır. Ayn Rand'ın yazdığı romandan 1949 yılında filmi çevrilen ve Frank Lloyd Wright'ın “esas oğlan” olduğu “Fountain Head”, herhalde yakın dönem mimarlık tarihçileri veya ilgilenenler için yararlı bir kaynak olmalı.

Bizden bir “Yüksek Mimar Ahmet Yapıcı” tiplemesini, birkaç satırla aşağıda sizlere aktarıyoruz. Romanın adı “Gökdelen” ve yazarı Ali NEYZİ, 1993 yılında Can Yayınlarından çıkmış.

Adanalı zengin “Fevzi Seferoğlu”, belediye başkanın zorlamasıyla yaptıracığı 65 katlı gökdelenin tasarımı için İstanbul'dan “Yüksek Mimar Ahmet Yapıcı”yı seçer. Ancak, gökdelenin tamamlandığını görmeye ne Seferoğlu'nun, ne de mimarımızı ömrü yeter. Amele “Kürt Hamit” yanlışlıkla kalıp iskelesinin göçmesine neden olur ve Seferoğlu'nun eşi Faika Hanım, alüminyum doğramacı Vartan, teknik ressam Simyon ile hep birlikte gökdelenin 52. katından aşağı düşerek teatral bir şekilde ölürler. Romanın derin tahlilini işin erbabına bırakarak, yazarın “meslektaşımız”ı nasıl tanıttığına bakalım:

“Yüksek Mimar Ahmet Yapıcı. Doçent. Çok buruk bir adamdı. Kırk yaşına basmak üzere idi ama o yaşa gelmeden işinde başarı kazanmış, çoğu erkeğin yaptığı gibi, göbeğinin yağ bağlamasına izin vermemişti... Sade buruk değil, oldukça da dik kafalıydı. İşine karışılmasından hiç hoşlanmaz, hep kendi başına buyruk olmak isterdi. Uzatmalı sevgilisi Semra Hanım'a bile sinirlenir, terslenirdi... Oysa Semra da yetenekli bir mimardı. İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi'nden, ama on yıl ara ile diplomalarını almışlardı.

“İşin aslına bakılacak olursa, ilişkileri Akademi yoluyla gelişmişti. Ahmet Yapıcı, okuldan mezun olduktan sonra öğretim görevlisi – asistan olarak aynı Akademi'de görev almıştı. Giderek tez savunup Doçent'liğini almıştı. İşte Semra Hanım'ı da öyle

tanımişti. Semra onun parlak öğrencisi olmuştu. Başka bir anlatım yoluna göre ilişkileri, parlak öğrencinin genç doçente olan aşkı şeklinde gelişmişti.

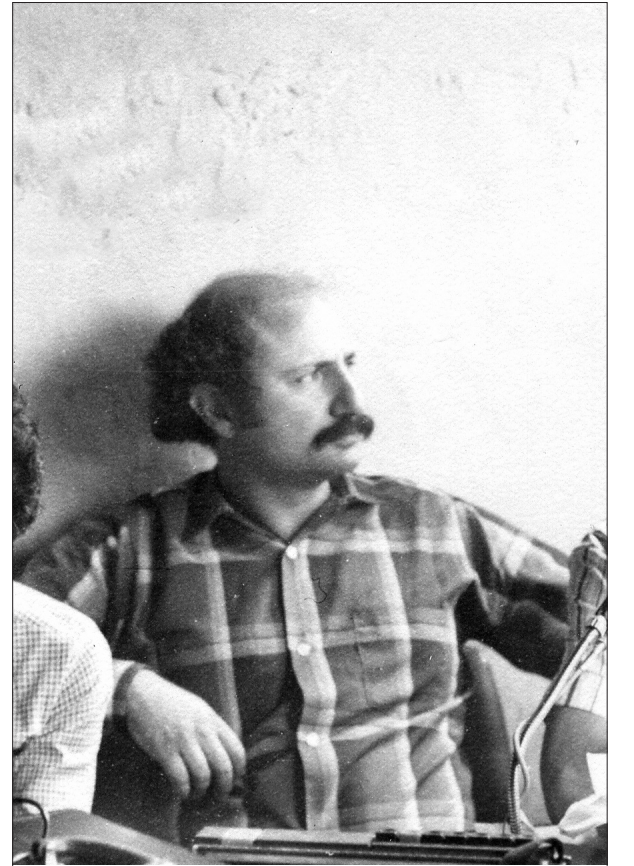
“Nedense, ikisi de, bu ilişkilerini evlenmeye götürmemişlerdi. Bağımsızlıklarını sanki her şeyin üzerinde tutuyorlardı... Cihangir'de (o eğlence adlara sahip sokaklardan birinde) birbirinden birkaç yüz metre uzak olan iki modern apartmanda birer daire açmışlardı. Durmadan birbirlerine gidip geliyorlardı. Yaşamları Talimhane'deki yazıhane ile Cihangir arasında geçer olmuştu.

“... Sabaha doğru, nedense uykusu kaçmış, yataktan usulca sıyrılmış, çalışma masasına geçip Adana'da yapılacak Seferoğlu Gökdeleni projesinin çatı ayrıntıları ile, bir tür, oynamaya başlamıştı. Olmuyordu, daha doğrusu bir tür çizdikleri ile yetinmiyordu... İlk 52 kata kadar olan katlar hep 600 metrekare olarak yükseliyordu. 52. kattan sonra bu ölçü 500 metrekareye iniyor ve 60. katta ise 300 metrekarede karar kılıyordu. Diğer bir deyimle, gökdelen yükseldikçe daralıyor ya da başka bir görüşle giderek inceliyordu.

“İşte, dün sabah Üsküdar sırtları güneşin doğmasını beklerken, Semra'nın yarı çıplak peşinden gelip, ne çizdiğini izlediğini biraz gecikerek fark eden Ahmet, birden kızmış, köpürmüştü, Semra ise, gözyaşları içinde yeniden yatağına kaçarken, ‘Ayrıntılarda takıldığın için bana bağırıyorsun, hain, insafsız adam’ diye haykırmıştı. Sonunda, Ahmet uçağa atlamış, Adana'ya gelip 52. kata çıkmıştı. Bu yüksekliği yaşamak, 52. katın rüzgarını yüzünde duymak istiyordu...”

Alıntılarımızı burada keselim ve Mimar Ahmet Yapıcı tiplemesini daha ayrıntılı öğrenmek isteyenlerin romanı okumalarını tavsiye edelim. Romanı nereden bulacağınıza gelince; şu anda satıyorlar mı bilmiyorum, ben dört yıl önce “Kelepir”den almıştım. Roman herhalde pek satmamıştı anlaşılan ve yayınevlerinin stoklarını ucuza elden çıkardıkları kitapların arasında “kelepir”e düşmüştü. Neyse, merak ederseniz ben size ödünç verebilirim.

Arif Şentek

İLAN

25 yaş, 1.79 boy, 60 kg. ölçülerinde anıları yıkılmış, hayelleri kaybolmuş ve hiç kimse gibi geçen zamanını satın alacak kadar zengin olmayan askerliğini yapmış gençle yalnız ve ümitsizce boşa geçmekte olan bu zamanı birlikte sevgi dolu içten mektuplarda perçinlemek iter misiniz?

Basri Zengin. Kalpakçılar Sokak. No:9.
Kapalıçarşı/ İstanbul
Hey Dergisi, 1982

Aranan Suçlu Bulundu!
Görgü şahidi üyelerin tesbit edebilmesi için sıraya dizilen Y.K. üyelerinden, oda'nın bu halinden mesul olanlar seçildi.

Kötü lise eğitiminden yeni çıkmış, mimarlığa yeni adım atmış bir öğrenci ile konuşmadan bir alıntı....

Mimar:

- Nasıl gidiyor okul?

Mimarlık öğrencisi:

- Abla çok zormuş ya nasıl bitecek bu okul? (zaman okul döneminin ilk haftası..)

Mimar:

- Biter biter.. hah hah ha... derslerde ne yapıyorsunuz?

Mimarlık öğrencisi:

Ya bu hoca hiçbirşeyi beğenmiyor.. bir ödev verdi hiçkimseninkini beğenmedi, sadece 2 kişininkini beğendi; biri boş kağıt vermiş, biri de kağıdın ucunu kıvrıvermiş onu beğendi.

mimar (bilgiç bir eda ile):

- Bi düşün bakalım niye öyle yapmış?

Mimarlık öğrencisi (gayet rahat bir tavırla):

- Niye olacak, adam bu yaştan sonra bizi sanatçı yapacak ya....

BALOLAR VE TALAT ÖZİŞİK

Mimarlar ve balo denildiğinde sevgili Talat Özişik ağabeyimizi hatırlamamak büyük bir unutkanlık olur ve affedilemez. Son kez yanılmıyorsam 1974 yılındaki baloyu birlikte hazırlamıştık. O, Mimarlar Derneği (1927)'nin değişmez başkanı, ben de sekreteriydim. En önemli icraatımız da, 30 ve 40. meslek yılını dolduran meslektaşlarımız onuruna düzenlediğimiz balolardı.

Talat ağabeyle birlikte Dedeman civarında baloyu yapacağımız “Yeni Süreyya Gazinosu”na sözleşme yapmak üzere gitmiştik. Çamlıhemşinli patron menüyü bize sayıyor, saymakla yetinmiyor tek tek gösteriyordu. Şöyle besili bir tavuk cesediyle burun buruna geldiğimi hatırlıyorum. Yiyecekler bitmiş, sıra içeceklerle gelmişti. Patron kendine özgü şivesiyle “İçkiye tehdit yok” diyerek konuyu bitirmişti. Yani isteyen istediği kadar içebilecekti.

Talat ağabey ve yakın arkadaşlarından oluşan çevrenin, bir vesile uydurup belirli bir edep dahilinde anlattığı “belden aşağı” fıkraları ünlüydü. Şimdilerde “geyik muhabbeti” dedikleri bu olsa gerek. Bu arada, büyüklerimizden Hasan Barutçu’nun aramızdan ayrılmasından sonra, onun fıkra defterini ele geçirmek için Talat Özişik’in çok uğraştığına dostumuz Hasan Barutçu da tanıktır. Genel Kurullarda bile bir fırsatını bulur öylesinden bir fıkra sıkıştırırdı konuşmasına Talat Ağabey. Esasen hanım arkadaşlarımız da dahil hepimiz beklerdik anlatmasını. Anlatmasa da biri zaten çanak tutardı. Bir Genel Kurul’da bütçeyi fasıl fasıl okurken, ısıtma ve su giderlerinin yüksekliğini eleştirmiş gibi yerinden “Ne oluyor Talat Ağabey, hamam mı işletiyoruz” diyen ünlü

romancı meslektaşımız Demirtaş Ceyhun’a “Anlaşılan bazı gençlerimizin hamama ihtiyacı var” diye cevabı yapıştırmıştı.

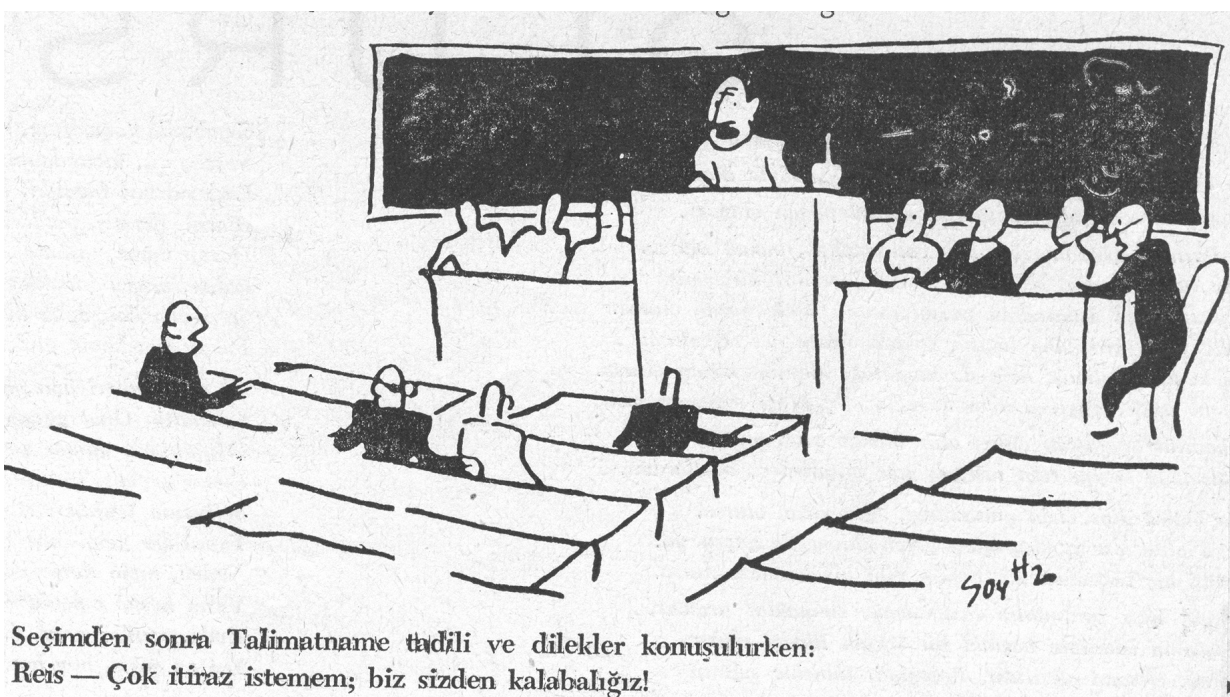
Derneğin, Oda’nın, özverili çalışmayı ilke edinmiş, zaten başka türlüünü yapamayacak yöneticilerindendi. Ağabeylerimizin, tabir caizse, dişlerinden tırnaklarından artırarak topluluğumuza kazandırdığı Konur Sokak 4’deki binanın edinilmesinde zamanın İmar Müdürü olarak herhalde önemli bir katkısı vardır. 1971 döneminde göreve geldiğimizde, eski kuşaktan bir tek o, denetçi üye olarak neredeyse oybirliğiyle seçilmişti. Çok titizdi, “kuruş kaçırmazdı”. Herhalde bizim kuşağın da öğrencilikten gelen “peygamber askeri” olma özelliği kendisine güven vermiş olacak ki, aramızdan ayrıldığı 1975 yılına kadar bizimle birlikte oldu.

Oda harcamalarında eli çok sıkıydı. Denetleme için gittiği Eskişehir’de paraya kıyamamış 3. sınıf han bozması bir otelde kalmıştı. Döndüğünde keyifsiz görünüyordu. Oteldeki haşerat yüzünden sabaha kadar uyuyamamış, sabah kendi deyimiyle belediyenin “tebhirhane”sine, yani bitlenenlerin ilaçlandığı, giyeceklerinin etüvden geçirildiği tesise giderek temizlenmişti.

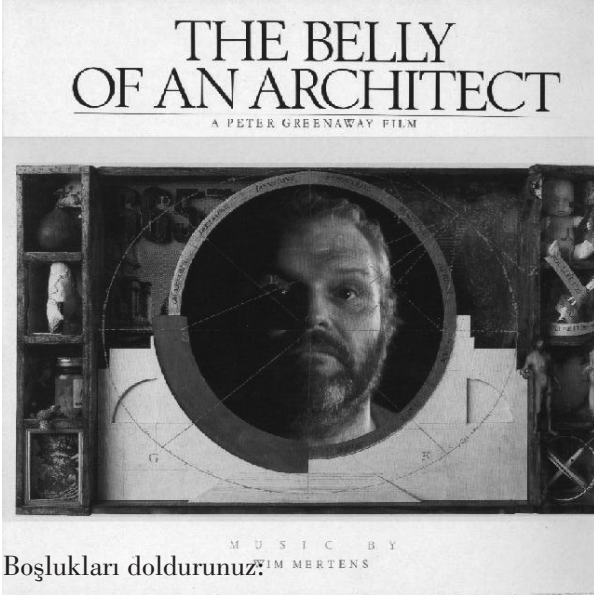
Özverili yaşam anlayışıyla, Oda ve dernek işlerini güle oynaya keyifle, ama bir yandan da inadına ciddiye alarak yürütmesiyle ve ona İkinci Meclisin kapısından bir bayram kutlamasının ardından silindir şapka ve smokinle çıkarken gördüğümüz resmiyle onu unutmadık. Laf aramızda onu hatırlatacak uygun bir fıkrayı da ekledik ama, yerimiz müsait değil diyelim.

Arif ŞENTEK

BALOLAR....

Seçimden sonra Talimatname tadili ve dilekler konuşulurken:
Reis — Çok itiraz istemem; biz sizden kalabalıgız!

Bidaha dünyaya gelirsem olucam
 Bidaha dünyaya gelirsem olmicam
 Bidaha dünyaya gelirsem yapmicam
 Bidaha dünyaya gelirsem yicem
 Bidaha dünyaya gelirsem seyredicem
 Bidaha dünyaya gelirsem söylemicem
 Bidaha dünyaya gelirsem çizmicem
 Bidaha dünyaya gelirsem gidicem
 Bidaha dünyaya gelirsem aramicam
 Bidaha dünyaya gelirsem sevicem
 Bidaha dünyaya gelirsem gülümicem
 Bidaha dünyaya gelirsem güvenmicem
 Bidaha dünyaya gelirsem gayret etcem
 Bidaha dünyaya gelirsem bırakicam
 Bidaha dünyaya gelirsem icat edicem
 Bidaha dünyaya gelirsem bilemicem
 Bidaha dünyaya gelirsem şikayet etmicem
 Bidaha dünyaya gelirsem yok edicem
 Bidaha dünyaya gelirsem okucam

GÜNEŞİNİZ BALO BURCUNDA

Koç burcu: Dans etmek için acele etmemenizi öneriyoruz. Nasıl olsa gece boyunca pist sizin. Hele bir zaman geçsin, ortalık yatışsın; gecenin gözdesi oluvareceksiniz.

Boğa burcu: Lütfen inadınızdan vazgeçin, en azından bu gece. Çekilişte büyük ikramiye size çıkabilir...

İkizler burcu: Balonun en şıkı olmaya aday gözükiyorsunuz. Dayanılmazlığınızı seçtiğiniz renge borçlusunuz.

Yengeç burcu: Sevgili yengeçler, bu gece pasif olmanıza gerek yok. Bari bu gece cesur olun. Hayatınızın rengi değişsin.

Aslan burcu: Zirveye çıkmaktan vazgeçin. Hayatın ve mimarlığın size sunduklarını cömertçe kullanın. Mutlaka karşılığını bulacaksınız. Gecenin keyfini çıkarın.

Başak burcu: Bu akşam çekingen olmanın zamanı değil, ilk dans teklifini kabul edin ve mutlu bir hayata yol açın.

Terazi burcu: Hiç değilse bugün kendinizi beğenmeyi bırakın. Sizi farketmemek ne mümkün zaten. Bir bilet alın, dostluk dolu bir geceyi karşılayın.

Akrep burcu: Bu gece bize acıyın. Merhametinize sığınıyoruz, malum eğlenmeye geldik.

Yay burcu: Neşenizle geceyi de şenlendireceksiniz. Kontrolü elden bırakmayın, hiç de günü değil. Alkol tüm kötülüklerin anasıdır.

Oğlak burcu: Bu gece dedikodu bol olur, gözünüz aydın.

Kova burcu: Bugün herkesle iyi geçinin. Bu gece beğenebileceğiniz birisi mutlaka olacaktır. Yardımlarınızı kabul edecekler olabilir.

Balık burcu: Bu baloda dünyayı gezmiş kadar olacaksınız. Huzuru bu gecede de bulamayacaksınız.

Nasıl hazırlandı?

Söz kaçırmaz, kulağı delik muhabirimizi İlk Komite toplantısına gönderdik çaktırmadan aralarına karışıp notlar aldı. Bunları sırasıyla neşrediyoruz :

Mimarlar Birliğinin sepet kaplı cici bici lokalindeyiz. Komite toplantısına kimler gelmemiş. Meşhur Balolar Genel Müdürü Hatice Akkın, Neriman Ağaoğlu, Azra Bayru hanefendiler. Tanınmış opera artistimiz Belkıs Aran. Bayan Güreli, Bayan Doğu, meşhur, meşhur İnsan Tunalı, İsmet Barutçu, Talât Özışık, Neşet Akatay, Kadri Kalaycıoğlu. Demirtaş ve Rahmi ikizler ve Komite Başkanı Nizamettin toplanmışlar, celse açılmış. İlk müzakereler : Salon, büfe, caz, meseleleri, salon olarak Ankara Palas uygun görülüyor. Büfeyi kim idare edecek? diyorlar. Tunalı söz alıyor :

— Otel idare etsin.

Biz şöyle köşelerde Vayn Ştube gibi ştubeler yapalım demeye kalmıyor, Nizamettin yapıyor :

— Fena değil, bak lisan da öğreniyoruz.

Tunalı o boyu ile altta kalır mı? Nizam'a :

— Sen baloya arnavut kılığı ile gel, o köşelerde ciğer kebabı satarsın diyor.

Otelle anlaşma için Bayan Ağaoğlu'ndan rica ediliyor. O da :

— Ben telefon ederim, çocuklar gelecek derim, gider konuşursunuz..

deyince; İhsan, pardon İnsan Tunalı :

— Tamam, diyor, çocuklar beklerken karışısına palabıyıklı İnsan bey çıkacak, deyince yine Başkan Nizamettin :

— Belki İngiliz Dış Bakanı Eden gelmiştir diye otelde daha çok itibar ederler. Derken kıyafetin mecburî olup olmaması münakaşa ediliyor, komiteden bazı bayanlar kıyafet mecburî olursa kocam gelmez, deyip ağır basıyorlar. Kokteyl kıyafet kabul ediliyor. Yani Frak, smokin, kostüm, üniforma daha yok mu? var : şalvar, yaşmak, cepken v.s... Bir ara Tunalı gene Nizama çatıyor :

— Kararları zapta geçsin. Geçen seneden tecrübemiz var. Bu adam hep kararları değiştirir, diyor. Kararların zapta geçmesi ve değişmesi Başkanın muhalefeti ile ittifakla kabul ediliyor.

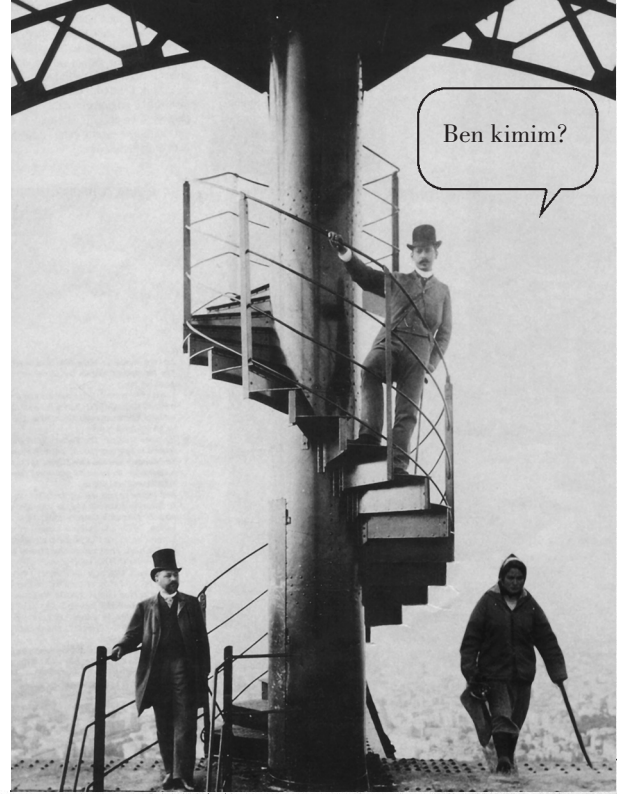
Vazife taksimi yapıp toplantı tatil ediliyor.

İkinci toplantıda önce caz şefi ile görüşülüyor :

Başkan caz şefine — Sen sabaha kadar idare et de ister 5 kişi, ister 7 kişi olsun, deyince Tunalı :

— Yooo bir davul, bir zurna getirip sabaha kadar idare ederim desin. Böyle şey olmaz. Banço olmalı, destere olmalı diyor. Başkan yine atılıyor :

Beyefendiyi tanıyana “oda” dan bir bira...

— Kuzum Tunalı marangozhane mi açıyoruz? Derken 15 - 20 dakika Verem Balosu dedikoduları yapıldı.

Cazcıya 300 lira teklif edildi. Biraz nazlandığı görülünce, aman kaçmasınlar diye. Şimdi ismim çok geçiyor diye kızacak biri :

— Ben de ayrıca onar şişe Kavaklıdere şarabı veririm, der demez İsmet Barutçu :

— Peki baloya ne kalacak? deyince, Nizam âmirane iltar etti :

— Onu düşünmek sana mı kaldı? O elbet düşünür, diye 50 şişe Kavaklı'yı politika ile garanti etmeye çalışır.

Bizim komite üyelerinden Hatice Akkın, Tunalı ve Azra Bayru, Verem balosu komitesinde de çalıştıkları için arasıra Güzel Sanatlar balosu işlerini bırakıp hararetti hararetti öteki komitede olan bitenleri anlatıyorlar. Her toplantıda bu suretle birşeyler öğrendik ve istifade ettik. Üyelerden Azra hanım bir ara karikatür yapan Orhan Tolon'a :

— Kuzum ne olur, şu Tunalı'nın Hitlervari bir diktatör şeklinde karikatürünü yapın, diyor.

Cazın kıyafeti bir mesele oldu; bir münakaşadır başladı. Artık ismini yazmıyacağım, dedi ki :

— Caz ahçı kıyafeti giysin. İtirazlar başlayınca, öyle ise kadın kılığına girsin diye buyruldu ve şöyle müdefaa edildi : Bu kıyafet balosudur. İnsan bakınca gülüp inşirah duymalı, deyince Nimet Boravali :

— Affedersiniz, inşirah ne demek? diye sordu.

Talât da :

— Bayanın hakkı var, beyefendi ne zaman ağzını açsa, ya almanca, ya arapça çıkar, diye Boravali'yı kurtardı. Yine Bir müddet Verem Savaş Balosundan bahsedildikten sonra toplantıya son verildi.

İ. B.

KENDİNE GÜVENEN BİR MİMAR TARAFINDAN İFADELENEN DÜŞÜNCELER

*İstanbul'dan Üsküdar'a yok gider
 Ankara'ya delegeler bol gider
 Yandım İsmet yandım senin elinden,
 Nedir benim çektiğim dilinden
 İstanbul'la Üsküdar'ın arası
 Kalbimdedir kongrenin yarası*

Sayı 21, yıl 1972

Emir Musevi

GERÇEK MİMAR NEDİR?

Gerçek mimarlar adres yerine evlerinin cephelerini tarif ederler.

Gerçek mimarlar bina değil mekan tasarlarlar.

Gerçek mimarlar yerçekimi yasasına inanmazlar.

Gerçek mimarlar uzayın keşfini bir tasarım süreci olarak görürler.

Gerçek mimarların çalışma odaları yatak odalarından daha büyüktür, ikisi aynı oda olmadığı sürece.

Gerçek mimarlar evlerini eşlerinden daha iyi tanırırlar, eşleri varsa tabii.

Gerçek mimarlar düz çizgi çizebilir ama bunu tercih etmezler.

Gerçek mimarlar çizmezler, bu stajyerin işidir.

Gerçek mimarlar ekosenin güzel olduğunu düşünürler, altın orana sahip olduğu sürece.

Gerçek mimarlar kütüphaneye binaya bakmak için giderler.

Gerçek mimarlar randıman sözcüğünün ne anlama geldiğini bilmezler.

Gerçek mimarlar bütçe sözcüğünden de birşey anlamazlar.

Gerçek mimarların egosuyla ancak başka bir gerçek mimarınki rekabet edebilir.

6 Ekim Dünya Mimarlık ve Konut Günü

Bu hafta, bu sözleri sık sık radyonuzdan duyacaksınız...

Eviniz sizin.
Sokağınız, çevreniz, kentiniz kimin?
Yapılı çevrenizin oluşmasına katılmak yaşam hakkınızın bir parçasıdır!
6 Ekim Dünya Mimarlık ve Konut Günü.

Eviniz sizin.
Sokağınız, çevreniz, kentiniz kimin?
Çevreniz de evinize verdiğiniz ilgiyi hak etmiyor mu?
6 Ekim Dünya Mimarlık ve Konut Günü.

Eviniz sizin.
Sokağınız, çevreniz, kentiniz kimin?
Sınırlarınızı genişletmek özgürlüğünüzü arttırır!
6 Ekim Dünya Mimarlık ve Konut Günü.

Eviniz sizin.
Sokağınız, çevreniz, kentiniz kimin?
Bırakın hayallerinizin sınırlarınızı aşsın, umutlarımız özgürce dolaşsın !
6 Ekim Dünya Mimarlık ve Konut Günü.

Eviniz sizin.
Sokağınız, çevreniz, kentiniz kimin?
Evinizdeki mutluluğunuz kentinizdeki mutluluğunuzdan fazla olamaz!
6 Ekim Dünya Mimarlık ve Konut Günü.

Eviniz sizin.
Sokağınız, çevreniz, kentiniz kimin?
Dinginlik evde, gümüşüğü kentte, hangisinden vazgeçebiliriz.
6 Ekim Dünya Mimarlık ve Konut Günü.

Kentiniz sarar, sarmalar, yaşatır.
Kentiniz sıkar, ezer, yok eder.
Güvenliğiniz sizi ilgilendirmiyorsa başka kimi ilgilendirir?
6 Ekim Dünya Mimarlık ve Konut Günü.

Kentiniz sarar, sarmalar, yaşatır.
Kentiniz sıkar, ezer, yok eder.
Yapılı çevrenize verdiğiniz önem yaşamınızın kaynağı olabilir!
6 Ekim Dünya Mimarlık ve Konut Günü.

Kentiniz sarar, sarmalar, yaşatır.
Kentiniz sıkar, ezer, yok eder.
Her gece uyuyabileceğimiz bir evimiz, hergün yaşayabileceğimiz bir kentimiz.
6 Ekim Dünya Mimarlık ve Konut Günü.

BİR MERDİVENDEN ÇIKMAK İÇİN AÇIKLAYICI BİLGİLER

Kuşkusuz herkes çoktan fark etmiştir; yer bazen öyle bükülür ki, bir kısım döşeme düzlemiyle birlikte dik açıyla yükselir ve sonraki kısım da bu birinci düzleme paralel duruma gelir; bu, yeni bir dikey oluşturmak için birbirlerinden farklı yüksekliklere dek spiral olarak ya da kırık çizgi halinde yinelenen işlemdir.

Bu dikey kısımlardan birine eğilip üzerine sol eli, ona yöndeş olan yatay kısım eğilip üzerine sağ eli koyarak, geçici bir basamak ya da düzlem elde edilir. Rahatça görüldüğü gibi iki elemandan oluşmuş bu basamaklardan herbiri öncekine göre biraz daha önde ve yüksekte yer alır; başka her bileşim daha güzel ya da daha göz alıcı olsa da sizi giriş katından birinci kata götürmeye yaramayan biçimler üretmiş olması göz önüne alınırsa, merdivene bir anlam veren ilke budur. Merdivenlere önden çıkılır çünkü geri geri ya da yanlamasına çıkışlar pek rahat değildir.

En doğal çıkış şekli, ayakta, kolları sallayarak, kafa dik, ama çok da dik değil çünkü gözlerin çıkılan basamağı görebilmesi gerekir, yavaş ve düzenli nefes alarak gerçekleşir. Çıkma olarak adlandırılan bu işleme, bedenin sağ alt tarafında yer alan ve genelde süet ya da deriyle kaplı ve istisnalar dışında, basamağa tam olarak yerleşen parçayı kaldırarak başlanır.

Kısaca ayak diye adlandıracağımız bu söz konusu parça basamağın üzerine konulur konulmaz ona yöndeş sol parça kaldırılır (bu da ayak olarak adlandırılır ama yukarıda bahsi geçen ayakla karıştırılmamalıdır.) ve çoktandır birinci basamakta dinlenmekte olan ayağın, birinci ayağın seviyesine getirildikten sonra biraz daha yükseltilecek bu ayağın nihayet dinlenme olanağı bulacağı ikinci basamağın üzerine konulur (ilk basamaklar gerekli eşgüdüm sağlanana dek en zor basamaklardır. Ayak ve ayak isimlerinin çakışması açıklamayı zorlaştırmaktadır.

Ayak ve ayağı aynı zamanda kaldırmamaya özenle dikkat edin) Bu şekilde ikinci basamağa ulaşıldığında bu iki hareketi merdivenin en ucuna dek yinelemek yeterlidir. Basamağı yerine iyice sabitlemek ve oradan yeniden inene dek kımıldamasını önlemek için topukla hafifçe vurularak çıkıp gidilir.

JULIO CORTAZAR,
" Açıklayıcı Bilgiler El Kitabı'ndan "

ACELEYE GELDİ

BURAYI DOLDURAMADIK

O GECE, BALO'DA...

Mimarlık Sosyetesinin tanidik simaları da balodaydı! Sizler için balo süresince yakın takibe aldığımız bu renkli şahsiyetler bakın ne dediler, ne yaptılar, ne içtiler, ne yediler? Azzzz sonra....

Zaha HADİD: Soldaki fotoğrafta gördüğünüz Prenses kıyafetiyle bir anda balonun gözdesi haline gelen Hadid hanım gece boyunca söylediği türkülerle de göz doldurdu.

Türk erkeklerinin çok çekici olduğunu söyleyen Hadid “ne yazık ki aşka ayıracak vaktim yok” dedi. (Sağdaki fotoğraf)

Frank GEHRY: Balonun renkli simalarından Gehry neşesiyle ve enerjisiyle davetlilerin gönlünde taht kurdu. Gece boyunca yerinde yerinde duramayan Gehry pistten inmedi. Kâh göbek attı kâh halay çekti. Bir ara halay başı olmaya yeltenen Gehry ile halay başı arasında ufak bir tatsızlık çıksa da Gehry neşesinden bir şey kaybetmedi. Fotoğrafta üstadı Balo'nun ertesi sabahında da coşmaya ve göbek atmaya devam ederken ve “Turkish Halay şok gusel“ derken görüyorsunuz.

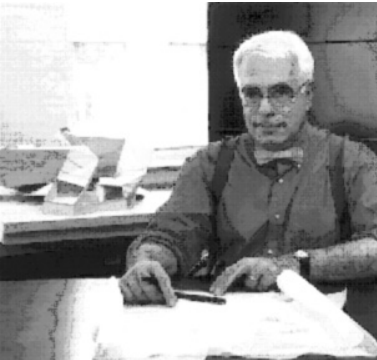
Tadao ANDO: Balonun şüphesiz en ağır başlı kişisi Ando Bey'di. Davetlilerin çılgınca göbek attığı ve halay çektiği dakikalarda oturmayı tercih ederken, “gel ya biz biliyoruz da mı oynuyoruz” ısrarları karşısında ise piste çıkarak sadece el çırpma ile yetindi. Balo süresince pek neşeli olmadığını fark ettiğimiz Ando'ya bunun nedenini sordüğümüzda, “her şey iyi güzel ama davetlilerin bazılarının benden Jackie Chan diye imza istemeleri moralimi bozdu” dedi.

Daniel LIBESKIND: Gece boyunca fıkraları ve esprileriyle ortama neşe katan Libeskind Türk içkilerinden kendisini alamadı. Rakıyla ilk defa bu baloda tanışmasına rağmen gecenin ilerleyen saatlerinde rakı bardağıyla yaptığı Adnan Şenses vari numaralarla izleyenleri büyüledi. Sabah görüştüğümüzde hala alkolün etkisinde olan Libeskind sadece “Turkish Raki şok gusel” dedi. Bakın fotoğrafta nasıldadır...

Peter EISENMAN: Geceye yalnız katılan ünlü mimar geç kızların ilgi odağı oldu. Ama sonradan ilgi odağı olanın Eisenman değil göz alıcı renkleriyle papyonu olduğu ortaya çıktı. Objektiflerimize ‘karizmatik bir kişiyim ama içimde afacan bir çocuk yaşıyor’ dercesine muzip bir ifadeyle bakan Eisenman'a o papyon hiç olmuş mu diyor ve Balo'nun rüküşü seçiyoruz.

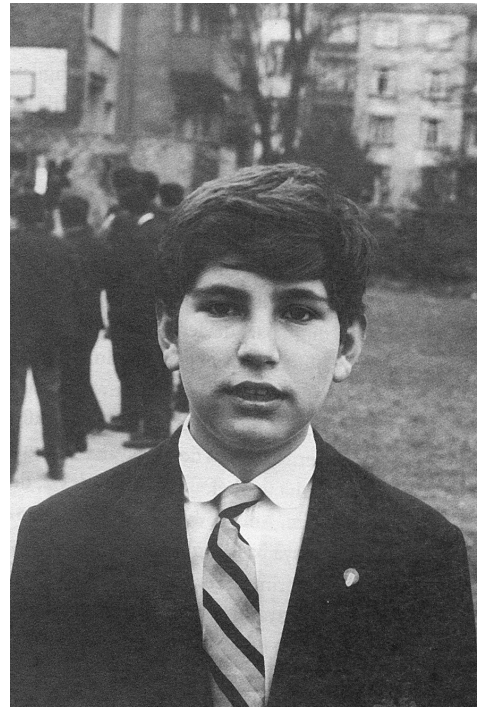
TERTİP KOMİTESİNE BALO HEDİYELERİ

Tevfik Gürsu'ya: Altın mikrofon
Nahide Tan'a: Kraliçe tacı
İnci Ertekin'e: Şampanya
Ayhan Çelik'e: Aynı anda 5 yerde olabilme teknolojisi
Şekibe Aslan'a: Yüksek faktörlü güneş kremi
Hatice Üsküdar Özere'e: Hediye yok, elindekinin değerini bilsin :)
Faruk Şahin'e: Berber
Onur Yılmaz'a: Paris'e bilet
İlhan Kesmez'e: Tarak
Selda Bancı'ya: Evinin yolunu gösterir harita
Ebabekir Özmert'e: Odanın yolunu gösterir harita
Rabia Çavdar'a: Anti-allık
Gülnur Güvenç'e: Bir ay önceden bülten yazısı
Aykut Ülkütekin'e: Felsefenin Başlangıç İlkeleri
Arif Şentek'e: Diyet tabldot
Aydın Kılıcıoğlu'na: Sade kahve
Fatih Söyler'e: Genel Sekretere birşey söylenir mi?
Bayar Çimen'e: Münasip bir oda
Sualp Güreşcioğlu'na: Durakta bir Kadillak
Aslı Özbay'a: Nazar Boncuğu
Sercihan Mağden'e: Hatıra defteri
Ankara Şube'ye: Kadrolu terapist
Lokal Personeli'ne: Mülkiyelilerden yemek fişi

ELASTİKOFANFİNFON
Mütemadiyen değişen İmar talimatnameleri karşısında inşaatlarınızda istediğiniz gibi uzayıp kalan “ELASTİKOFANFİNFON,, malzemesi kullanınız. Her bozda her boyada bulunur uzalır kısalır

Ben kimim?

Yakışıklı delikanlıyı tanıyana “oda” dan bir bira...

ASRIN PİYANGOSU 10 EKİM'DE ÇEKİLİYOR... HER BİLETE BİR İKRAMİYE... BOŞ YOK...

Pegasos Otel'de 2 kişilik, bir hafta tatil, Hasip Pektaş imzalı gravür, Vecdi Candemir'den özgün resim, Gül Aslı Dinçer tasarımı takı, Burcu Derer'den Budakaltı Restoran'da 2 kişilik akşam yemeği, Metin Kutluer'den Cafe des' cafes'de iki kişilik pazar kahvaltısı, Orhan Uludağ'dan Armada Uludağ Restoran'da 2 kişilik yemek, Gülseren Öker'den Natura Cafe'de iki kişilik akşam yemeği, “Oda” da iki kişilik akşam yemeği, Kavaklıdere Şarap koleksiyonlarından..., Mimarlık Kitapları, Balo anı nesneleri ve sürpriz hediyeler...